

[Bernhard Baunsgaard]

Man kunne naturligvis også spørge SF: hvis de nu havde haft en regering, der ville tage disse ekstra indtægter, ville SF så også have foreslået det? Det er noget helt andet.

For at vende tilbage til forslaget, vil jeg gerne sige, at jeg har godt set de vanskeligheder, der er forbundet med at tvinge også de sidste banker over på lagerprincippet. På den anden side må man nok sige, at da de fleste banker har valgt det, kan det ikke være fuldstændig ødelæggende. Jeg vil ikke i dag love, at jeg går ind for lovforslaget, men jeg vil gerne kigge på det i udvalget og se, hvilke konsekvenser det i det hele taget vil have.

Ove Jensen (FP):

Fremskridtspartiet er principielt modstander af enhver lovændring, der medfører skatteforhøjelser på kortere og længere sigt, og derfor afviser vi naturligvis dette lovforslag fra SF.

Thoft (SF):

Det, som er galt, er, at selskaberne bruger ét regnskab til bank- og sparekassetilsynet – det er det, der er i overensstemmelse med årsregnskabsbekendtgørelsen – og så et andet til skattevæsenet, som udviser et langt lavere overskud. Det er ikke alle, for der er hæderlige undtagelser, men det er store summer, som de få får lov til på den måde at udskyde. Vi har beregnet merskatten for 1985-86 til 1 mia kr., og jeg vil godt sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at hvis han havde ædt vores forslag i dag, så havde han ikke behovet at lave det asociale forlig, som de radikale lavede med regeringen i går. Hvis det, som hr. Bernhard Baunsgaard ønsker, og som de radikale har ønsket, er den finanspolitiske stramning, så ligger den jo her. Men hr. Bernhard Baunsgaard vil hellere gå i clinch med regeringen end være med til en fornøftig og rimelig sanering af de fiduser, som de store banker går og laver.

De pengeinstitutter, som udnytter mulighederne for at skubbe beskattningen af gevinsterne ud i en uendelig fremtid, har altså 1 mia kr. mere at arbejde med end de øvrige pengeinstitutter, som, skal vi sige, bruger en hæderlig opgørelsesmetode. Det er da udtryk for ubillig konkurrence.

Ministeren anførte det argument, at ved faldende kurser vil det påvirke indkomsten i

nedadgående retning, uden at papirerne er solgt. Ministeren kan da ikke have så megen tiltro til bankernes idioti, at ministeren tror, at bankerne ikke realiserer papirerne, når kurserne er faldet. Det gør alle bankerne da, de bytter selvfølgelig beholdning med nabobanken, hvormed man har løst problemet, nemlig fået konstateret tabet, så man omgående kan få fradrag for det. Sådan vil enhver rationel virksomhedsledelse handle, og sådan handler bankerne også, så ministeren har ikke ret i, at det vil betyde faldende provenu på det tidspunkt, hvor kurserne falder. Desuden er det jo sådan, at kurserne set over en længere periode altid stiger på grund af løbetidsforkortelsen. Som Finanstidende fra den 9. marts 1984 gør opmærksom på, burde den kursstigning, som følger af løbetidsforkortelsen, selvfølgelig også indregnes i årsresultatet.

Jeg skal sige tak for den ros, hr. Lykketoft gav os for et velgennemarbejdet forslag. Det er vi glade for, og jeg er glad for den støtte, hr. Lykketoft gav os. Jeg håber, at jeg senere på dagen får lejlighed til at kvittere på samme vis.

Hr. Collet gjorde opmærksom på, at ingen af de nye beregningsregler har betydning på længere sigt, og at det er helt forkert, når vi gør opmærksom på, at merprovenuet for staten er 150 mill. kr. ud i en uendelig fremtid. Det er 150 mill. kr. Det står i bemærkningerne til forslaget, at det er afhængigt af renteniveauet, men det bliver 150 mill. kr., hvis vi går ud fra et renteniveau på 15 pct. for de statsobligationer, regeringen skal ud og finansiere sine manglende indtægter med – og det er jo det, regeringen skal. Man må betale renter og kursgevinster, når man sælger de statsobligationer med kurstab. Man må regne med et kurstab og med udbetaling af rente til dem, der har købt statsobligationerne. Men når man får 1 mia kr. mere i kassen, behøver man altså ikke at finansiere den milliard. Man har altså ingen renteudgifter på den milliard. 15 pct. af 1 mia kr. er 150 mill. kr., og det er det hvert år ud i en uendelig fremtid.

Det gælder for så vidt også det argument, som hr. Fogh Rasmussen benyttede. Jeg mener heller ikke, hr. Fogh Rasmussen har ret. Hr. Fogh Rasmussen sagde også, at SF har ladet sig forblænde af kursstigningerne, og spurgte: hvad nu, hvis der havde været kurs-